

Földvári Ármin: Aki Sziszüphosz hónalját csiklandozza

Ideje volt már,
éreztek,
és újraterleptették az agytörzsbe
a mágikus gondolkodást-
hűlő katedrálisok
Íves derekát
utoljára még megcsókolták,
és kacagva integettek
szép lányok
a privát marhavagonok után
és mozdulatlanságba merevedett
utánuk az örvénylő szorongás
a kőbe zárt fájdalom
és felharsantak a barlangok mélyén
a felszabadító techno-kürtök
és révület és réműlet
járja most át a bemetrősített
csontvelőt
a katedrákon belterjes virágok
és májaskonzervben füstölgő csikkek
és féktávhozzan feltépett hús
hús, hús és vér
és véres csont és idegek kötegei
és belek és szív és máj,
vesék és agy,
“Ezt szorítottad annyira”
-mondták, és nevettek rajtunk,
nevettek amikor részegen imádkoztam
és istent káromoltam,
nevettek amikor az aluljáróban aláírást gyűjtöttem,
mert még ennyi idő után is
revíziós terveket dédelgettem
a csípődre vonatkozólag
és nevettek amikor
a párhuzamosak találkoztak a végtelenben
és már nem ismerték meg egymást
pont korukból
és nevettek amikor
bármilyen inger érte őket,
előbb-utóbb nevettek mindenben,
és én elsírtam magam azon a hajnalon,

és nekiláttam volna lexikont írni,
keresni megszállottan
az egy hertznyi különbséget
amiből kiderül
amiből kiderül minden,
de eszembe jutott akkor
hogymódni bármiben bűn,
hogymosztfoszlani illegális.
Hogyma bal kezem belebetonozták
az Örök Törvénybe,
a jobbamat pedig a kétkedésbe,
Hogymöt sebnek érzem
a poloskacsípéseim,
Hogymaz éj megtapogat
mint a vak az arcot,
hogymkifulladok a szintek közti
őrült liftezésben.
Aztán jöttek a hordókkal,
Tele testnedvekkal és vérre ment minden
mert voltak akik
keresztűzben cseperedtek fel
és voltak akik a falhoz állítva
aztán vérmérséklet kérdése volt
hogymkinek lesz erre erekciója,
hát nekem csak rossz álmaim lettek,
de bepótoltam,
mert a szemérmesen vetkőző igazság
azért fel tud izgatni,
bomlasztani a meglévő rendet
aztán aggódni a káoszban
visszavágyni a gyűlölt gyermekségbe.
És lassan a nomádok visszatelepedtek
a városba,
kertesházaik kerítésén nyereg és alsónemű,
vasalás szaga áradt a lányaik ruhájából
és úgy kellett *megtanulni* szeretni őket ahogyma tiszavirág párzik,
felfogni az emlékké nemesedés
érzelmi kéksajtósodását,
addig is jusson eszedbe hogym
Szertefoszlani illegális,
ez az egyetlen törvény.
Futni a kertesházak alatt
felverni a port,
teleköpködni a szomszéd ágyásait,

várni, várni, várni

“csak nézni, ahogy telik a kurva élet”

És fiam még egy dolog:

Keresd a gépnevetést a tragédiád végszavai között.